

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy DENIM HUNTER – zgłoszenie nr 14 649 891

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 kwietnia 2020 r. w sprawie R 849/2018-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Izba Odwoławcza popełniła błąd w ocenie konsekwencji (administracyjnego) ograniczenia towarów w zgłoszeniu znaku towarowego złożonym przez stronę skarżącą oraz wpływu elementu graficznego w jej znaku;
- Izba Odwoławcza całkowicie pominęła okoliczność, że Sąd dokonał już oceny odróżniającego charakteru słowa „HUNTER” w odniesieniu do towarów należących do klasy 25.

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2020 r. – Ryanair / Komisja**(Sprawa T-388/20)**

(2020/C 262/49)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Ryanair DAC (Swords, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci E. Vahida, F. Lapr votte, S. Rating i I. Metaxas-Maranghidis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej (UE) z dnia 18 maja 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.56809 (2020/N) – Finlandia – COVID –19: Gwarancja państwa na zabezpieczenie pożyczki udzielonej Finnairowi (¹); oraz,
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Strona skarżąca wniosła również o rozpoznanie jej skargi w trybie przyspieszonym, przewidzianym w art. 23a statutu Trybunału Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja Europejska błędnie zastosowała art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE, uznawszy, że pomoc ma na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w fińskiej gospodarce i dopuściwszy się naruszenia obowiązku wyważenia korzystnych skutków pomocy z jej niekorzystnym wpływem na warunki wymiany handlowej i zachowanie niezakłóconej konkurencji (tzw. „kryterium wyważenia”).

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja Europejska naruszyła konkretne postanowienia TFUE oraz ogólne zasady prawa europejskiego dotyczące zakazu dyskryminacji, swobodnego przepływu usług i swobody przedsiębiorczości, które stanowiły podstawę liberalizacji transportu lotniczego w UE od końca lat 80. Liberalizacja rynku transportu lotniczego w UE pozwoliła na rozwój prawdziwie paneuropejskich tanich linii lotniczych. Komisja Europejska pominęła szkody spowodowane przez kryzys COVID-19 w odniesieniu do tych paneuropejskich linii lotniczych oraz ich rolę w sieci połączeń lotniczych Finlandii, pozwalając Finlandii na zastrzeżenie pomocy tylko dla Finnaira. W art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE przewidziano wyjątek od zakazu udzielania pomocy państwa zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE, ale nie przewidziano wyjątku od innych norm i zasad TFUE.
3. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja Europejska nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego pomimo poważnych trudności i naruszyła prawa proceduralne skarżącej.
4. Zarzut trzeci dotyczący tego, że wydając decyzję, Komisja uchybiła ciężącemu na niej obowiązкови uzasadnienia.

(¹) Decyzja Komisji Europejskiej (UE) z dnia 18 maja 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.56809 (2020/N) – Finlandia — COVID-19: Gwarancja państwa na zabezpieczenie pożyczki udzielonej Finnairowi (jeszcze nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2020 r. – El Corte Inglés / EUIPO – Rudolf Böckenholt (LLOYD’S)

(Sprawa T-400/20)

(2020/C 262/50)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J.L. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Rudolf Böckenholt GmbH & Co. KG (Ostbevern, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny znak towarowy LLOYD’S – unijny znak towarowy nr 2 957 132

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 kwietnia 2020 r. w sprawie R 1119/2019-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim oddalając odwołanie El Corte Inglés, S.A., potwierdza decyzję Wydziału Unieważnień o częściowym uwzględnieniu wniosku o unieważnienie prawa do znaku nr 18 381 C i unieważnia częściowo graficzny unijny znak towarowy nr 2 957 132 LLOYD’S dla towarów: „towary z tych materiałów (skóra i imitacje skóry) nieujęte w innych klasach, z wyłączeniem skóry do wytwarzania obuwia” z klasy 18;
- obciążenie strony pozwanej i innych stron przeciwnych kosztami postępowania.